

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Jacques RICHIARDI
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-un de setembre del dos mil disset.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts la Causa núm. 6000020/2016, seguida pel presumpte delictes menor d'amenaces no condicionals contra l'acusat F. B. A. H., nascut el 21 de desembre de 1981 a Tunísia, fill de Majid i de Chala, de nacionalitat tunisiana, resident al Principat, en llibertat provisional en la present causa, havent estat en presó provisional des del 3 de desembre del 2015 al 16 de febrer del 2016, amb antecedents penals no computables, defensat per la Lletrada Sra. Maite BOURGEAUD IZA, jutjat en rebel·lia processal per no haver comparegut malgrat haver estat degudament citat, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Alfons ALBERCA SANVICENS i ponent el Magistrat Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: l'acusat F. B. A. H., major d'edat i de nacionalitat tunisiana, resident al Principat i amb antecedents penals no computables, ver les 16:00 hores del dia 12 de novembre del 2015 es trobava a l'habitació núm. XXX de la pensió "e. E." radicada a la vila d'Escaldes-Engordany, on l'acusat s'hi allotjava, i en sentir sorolls al passadís a causa de que el gerent de la pensió B. M. B. estava instal·lant un televisor a l'habitació del costat, l'acusat va sortir al passadís i increpà a B. M. B. dient-li, amb la finalitat d'atemorir-lo, *te voy a reventar la cabeza y te voy a tirar por la ventana*.

B. M. B. ha renunciar a res reclamar.

RESULTANT PRIMER. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius d'un delicte menor d'amenaques de mort no condicionals de l'article 143 del Codi penal del qual estimava responsable penalment en concepte d'autor a l'acusat F. B. A. H., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, sol·licitant la pena de vuit mesos de presó, part condicional qualificada a l'abstenció d'entrar en contacte amb el denunciant B. M. B., amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, i el pagament de les despeses processals causades, sense haver-hi lloc a exigir responsabilitat civil.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal ratificà el seu escrit de qualificació provisional, modificant tant sols la pena sol·licitada en el sentit de demanar la pena de presó ferma, atesa la rebel·lia de l'acusat, i la substitució de dita pena per l'expulsió del Principat per deu anys, no havent-hi lloc a exigir responsabilitat civil en haver renunciat el perjudicat.

RESULTANT SEGON. La Defensa de l'acusat en el seu escrit de qualificació provisional manifestà que el seu defensat no tenia ni la menor intenció de llençar per la finestra al seu patró, que no el volia matar sinó que aquest deixés de fer soroll, per la qual cosa sol·licita la seva absolució.

En l'acte del judici oral, la Defensa de l'acusat ratificà el seu escrit de qualificació provisional, al·legant que no es podia concloure que l'acusat digués aquelles paraules amb la intenció de matar al gerent de la pensió ni que aquest hagués cregut que tenia la seva vida en perill, reiterant la petició d'absolució.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats constitueixen un delicte menor d'amenaques no condicionals de l'article 143 doncs queda provat que l'acusat, dirigint-se al gerent de la pensió B. M. B., va proferir la frase *te voy a reventar la cabeza y te voy a tirar por la ventana*, frase que objectivament suposa l'anunci d'un mal greu per a la vida o integritat física, futur, injust, possible i susceptible d'infondre temor en la víctima, i així ho ha manifestat el perjudicat en l'acte del judici a preguntes del Tribunal, dient que va fer la denúncia perquè en aquell moment va agafar por i per precaució.

La defensa al·lega que el delicte de l'article 143 és un delicte dolós i que l'acusat no tenia la menor intenció de llençar per la finestra al gerent de la pensió, que no el volia matar i que sols volia que deixés de fer soroll. El Tribunal admet, doncs certament no ha quedat acreditat, que l'acusat tingués la intenció d'acabar amb al vida del gerent ni que hagués iniciat cap acció guiada per aital intenció, doncs en aquest cas ens trobaríem davant d'un delicte contra la vida, però sí que ha quedat acreditat que va amenaçar de fer-ho tirant-lo per la finestra, i és aquest anunci del mal futur el que integra el delicte d'amenaques.

CONSIDERANT SEGON. L'acusat F. B. A. H. és penalment responsable en concepte d'autor del delict menor d'amenaça ja definit, per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, resultant la seva participació de la prova practicada a l'acte del judici oral, en particular de les manifestacions de la víctima B. M. B., avalades pels agents del Servei de Policia amb carnet professional núm. P0354 i P0359.

CONSIDERANT TERCER. No concorren en l'acusat circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal per la qual cosa, i fent el Tribunal ús de la facultat que li atorga l'article 58.3 del Codi Penal, s'imposa a l'acusat la pena de vuit mesos de presó ferma que, de conformitat amb l'article 65.3 del Codi penal, es substitueix per la pena d'expulsió del Principat que, tractant-se d'un delict menor, es fixa en el període de cinc anys.

CONSIDERANT QUART. D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, s'imposa a l'acusat el pagament de les despeses processals causades.

V I S T : les disposicions legals aplicables al present cas, el Tribunal de Corts,

D E C I D I M:

Condemnem a l'acusat F. B. A. H., en rebel·lia processal, com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delict menor d'amenaça no condicional, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, a la

pena de VUIT (8) MESOS DE PRESÓ FERMA, que es substitueix per la pena d'EXPULSIÓ PER CINC ANYS DEL PRINCIPAT.

Condemnem a l'acusat al pagament de les despeses processals causades.

Contra aquesta resolució les parts poden interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació, salvat l'acusat, atesa la seva situació de rebel·lia processal, sense perjudici de que pugui, al seu dia, formular recurs d'audiència.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.